

Posudek na diplomovou práci Jana Jiříčka „Postavení Slovenské národní rady 1944-1948“

Problematika, kterou si diplomant zvolil za téma své diplomové práce, si klade za cíl analyzovat postavení a význam Slovenské národní rady v jeho širší historické perspektivě přičemž akcentuje její význam pro právní i obecnou historii současné České i Slovenské republiky.

Diplomová práce Jana Jiříčka je rozdělena na 26 kapitol, včetně Úvodu a Závěru. V „Úvodu“ (I.kapitola) diplomant nastiňuje cíle své práce, které by měly sloužit „ k hlubšímu proniknutí do problematiky soužití slovenského národa s národem českým ve společném československém státě“ (s.2). Druhá a třetí kapitola (Počátky vzájemných vztahů českého a slovenského národa, Černovská tragédie a „Luhačovický“ rok 1908) popisuje ve stručnosti vztahy mezi oběma národy v době, která předcházela vzniku ČR v roce 1918. Následující kapitoly 4.-7. (Vznik Československa, Slovensko v období meziválečném, Hlinkova slovenská ľudová strana, Slovensko v období efemérní druhé republiky) jsou pak věnovány stručnému popisu meziválečného stavu, který pak doznává výrazných změn v souvislosti se vznikem Slovenského štátu (kapitola 8). Další dvě kapitoly (9. a 10.) popisují vznik a průběh Slovenského národního povstání. Navazující 11.12. 13. kapitola jsou věnovány problematice vzniku Prozatímního londýnského státního zřízení a teorii právní kontinuity, dále pak dekretální normotvorbě a teoreticko-právní reflexi těchto právních otázek. Další, čtrnáctá, kapitola popisuje vznik legální SNR po vypuknutí Slovenského národního povstání a analyzuje její nařizovací pravomoce. Kapitola 15. „Vývoj vztahů Prozatímního státního zřízení ČSR a SNR v období SNP“ se zabývá analýzou vzájemných vztahů mezi těmito dvěma orgány. Následující kapitola 16., se zabývá problémy obnovování SNR, její úlohy a kompetencí na území, které bylo postupně osvobozováno sovětskou armádou. Další dvě kapitoly (17. A 18.) se zaměřují na tzv. Moskevská jednání a Košický vládní program. Devatenáctá kapitola nazvaná výstižně „Nařízení č. 30/1945 Zb.n. SNR“ vcelku podrobně analyzuje obsah tohoto nařízení i jeho význam v rámci právního řádu celého Československa. Navazující tři kapitoly se zaměřují na obsah a průběh a celkový význam První, Druhé a Třetí pražské dohody pro další existenci SNR. Následující dvě kapitoly „Slovenský podzim 1947- „malý únor 1948“ a Únor 1948 a Ústava 9. května, popisují postupný proces ztráty kompetencí a celkového významu tohoto orgánu. Předposlední, 25. kapitola, se pak zabývá vývojem postavení slovenských národních orgánů v dalších letech existence společného státu.

Poslední kapitola nazvaná „Závěr“ je věnována zhodnocení významu Slovenské národní rady jak v průběhu SNP tak i v dalších poválečných letech. Autor akcentuje význam tohoto orgánu především z hlediska jeho významu pro slovenské právní dějiny (s.64).

Celkem tato práce zahrnuje 64 stran textu a má celkem 77 poznámek pod čarou a po formální stránce tedy splňuje všechna kritéria kladená na diplomové práce. Autor při zpracování své práce využíval jak českou tak i slovenskou odbornou literaturu. Tato skutečnost se odrazila ve způsobu zpracování diplomové práce. Autorovi lze však vytknout jisté stylistické nedostatky (s.20) a některé výrazové archaizmy, které znesnadňují čtenáři pochopení některých závěrů.

Práci celkově hodnotím jako dostatečnou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

Navrhuji, aby u ústní obhajoby byly případně probrány následující otázky:

- 1) Reakce Německa na vznik Slovenského národního povstání
- 2) Vznik Slovenského národního povstání a SNR v širším evropském kontextu

V Praze 19. 12. 2011

JUDr. Petra Skřejpková, PhD.